

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xij. post Trinitatis: Text[us] eua[n]ge. Mar. c. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

pl^o ille vt cōit exponit. i. pl^o pharise^o
 Etel possum? dicere(ab illo). i. a de deo a
 q̄ uiuifari postulabat. Subiūgit at cā.
 (qz ois q̄ se exaltat humiliabit: z q̄ se hu
 militat exaltabit) Chry. Sicut hūilitas p
 sui eminentiā pcti pōd^o super/z salies attri
 git deū: sic supbia ob sui molē de facili iu
 sticiā oppmit. Si ḡ plura fecā: teneue ge
 ras: putas at te posse psumere: tota carui
 sti ozone: si ḡ mille feras i p̄cia faces re
 atui: z h̄ solū de te credas q̄ es infimus
 oim: mltā obiectiō an deū fiducia. Hec ille

Nota ḡ q̄ q̄ se exaltat p supbia: hūilita
 bit p pena. Et q̄ se hūiliat p pctōz cogni
 tione z p̄niam: exaltabit i p̄nti p grām z
 i futuro p glām. Douer at h̄ Theo. du
 biū: Quare. i. iste pharise^o se parū lauda
 uit z fuit reprob^o. Job ḡ multū se lau
 dauit nec tñ de^o eū reprobauit. Ex p̄ndet
 ipemet. Job illud nō fecit ex supbia s̄ ad
 laudē dei: vt hoies puocarent ad p̄tutes.
 z ad h̄ fuit coact^o ab amic^o q̄ ei iponebāt
 mltā crimia. Et addit Gre. qz etiā h̄ fecit
 ad seipm̄ p̄fortandū: qz timuit ne p̄t ma
 gnos dolores ḡs vndiqz patiebāt z affli
 ctōes animi laberet i desperationē

Allegorice h̄ fecit q̄ gētil^o p̄ls ē p fidē
 iustificat^o: hebraic^o ḡo f̄probat^o: nō tñ ex
 toto anihilat^o: s̄ solū disp̄sus. Et h̄ p̄ter
 tria: p̄t q̄ etiā ecclia eos nō p̄sequit. Pri
 mo qz oēs i fine mōi quertēt vt als dictū
 est. Secdo vt sint nob̄ mēoziale passionis
 ch̄ri. Quoties em̄ eos videm^o totiens de
 morte ch̄ri recordamur. Jō ip̄e ch̄ris i p̄s.
 dr. Dñs ofidit mihi sup inimicos meos. i.
 iudeos. Et qd ofidit subiūgit. Ne occidas
 eos. i. nō occides neqñ. i. ne aliqui obliu
 scant. i. passionis mee p̄li mei. i. p̄s fidei
 les. Deide alloqrur p̄rem di. Disp̄ge eos
 in p̄tute tua. i. p̄ mōm: z depone eos de re
 gno. Quot sunt q̄ hodie nō crederēt ch̄m
 passum nisi viderēt iudeos q̄ asserūt se il
 lū i suis p̄tibz occidisse. Tertio qz sunt li
 brarij n̄ri. Vñ Aug. sup ps̄. Ne forte pa
 gani nob̄ dicāt: vos ch̄iani l̄ras istas cōt
 posuistis: p̄ferim^o codices a iudeis inimi
 cis vt p̄ndam^o alios inimicos. Codicē
 portat iude^o vt ide credat ch̄ian^o. Libra
 rij n̄ri facti sūt quō fuit post dños codices
 ferre solēt. Hec ille.

Anagogice p̄t̄ ex dict^o z s̄itr mo zalit.
 Nā q̄ vult a dō iustificari z obtinere q̄ po
 stulat i sua ozone: nō imitet phariseum q̄
 opa bona p̄siderabat: sed publicanū suas
 mis̄ias cōmemorātē. Vñ z sacerdos imo
 latur^o sacrificiū an oia sua pctā p̄fiterur.
 Vñ z i vitaspa. legit^o: q̄ infrogas q̄sp̄tur.
 Vñ ex senioribz quomodo deberet orare:
 tale respōsuz accepit. Paupes h̄ me docu
 ere: q̄ n̄ vestes pulcras/ n̄ vires magis ostē
 tāt: sed paupratē ac vulnera

Dñica xij. post Trinitatis:
Text^o euāg. Mar. c. vij.

Xiens iesus de finibz
tyri: venit p sidonē
ad mare galilee inf
medios fines decā
poleos: z adducit ei surdum z
mutū z dep̄cabant eū. vt impo
nat illi manū. Et apprehēdens
eū de turba seorsum: misit digi
tos suos in auriculas eius: z ex
puens tergit linguā eius: z su
spiciēs in celuz: ingemuit z ait:
Epheta qd est apire. Et statim
aperte sunt aures eius: z solu
tū est vinculū lingue eius: z lo
quebat recte. Et p̄cepit illis ne
cui dicerent. Quāto autē eis p̄
cipiebat: tanto magis plus pre
dicabant: z eo ampli^o admira
bant dicentes Bene om̄ia fecit
z surdos fecit audire: z mutos
loqui.

Xiens iesus de fi
nibz tyri venit p sidonem z c̄
Marci. vij. In isto euāgē
lio tangunt tria p̄uicta: q̄ sunt
Dep̄catio. Exaudirio. Glificatio
 Quantū ad p̄mū sciendū est litteralit^o
 q̄ filij israel intrātes terrā p̄missiōis: dei
 z armorum p̄tute deo disponente non po
 tuerunt totam illam regionem armis oc
 cupare: sed multe remanserunt ciuitates
 per gentiles habitare: inter quas fuerunt

Dominica. XII. post trini.

tyrus et sidon: quippe montes libani sunt. Tyrus quod fuit ciuitas fortissima in mari sita tanquam insula: quousque a terra distaret. Hec fuit ditissima: quousque fuit optima portus nauium deferentium merces. Rex tyri tempore salomonis fuit confederatus populo dei israel. sed quando populus israel fuit per nabuchodonosor captiuatus: ista ciuitas debuit comparari ei ratione antiquitatis amicitie: et non fecit: sed gaudio est et insulatum ei. unde non eorum venit nabucho. et voluit replere lapidibus et lignis illud spatium maris quod erat inter illam et terram: et non potuit. Unde cepit eam nauali plio et destruxit. Sed post septuaginta annos reedificata Alexandria magna eam fecit contiguam terre: repleto spacio predicto: et eam sine nauigio cepit et destruxit postquam egyptus subiugauerat. Nam ante id restauit et perficere non potuit. Deinde demum edificata est. Sidon autem fuit etiam ciuitas: quousque dicta est a primo filio chanaan: quousque dicitur et sidon: ab eo sidones: et sidonia prouincia: et sidon ciuitas. Iesus ergo in finibus tyri predicauerat: recedendo a pharisaeis: qui calumnias ei inferebant: ut patet Matt. xv. Sed ut dicit Theophrastus. ibi moram non traxit: ne iudei tanquam legem transgressores calumnerent eum: eorumque gentibus se imitarent. Ideo dicit Bar. (Ecce Iesus de finibus tyri). cito postquam intrauerat. Sed I. quousque ipse Bar. xj. preceperat discipulis. In uia gentium ne abieritis: et in ciuitates samaritanorum ne intraueritis. Rursum dicitur ut elicitur ex doctrina sancti Theophrasti super Bar. Gentes erant in duplici differentia. quodammodo erant extra terram promissionis: et dicebant absolute gentes. quodammodo pro in terra promissionis: et dicebant samaritani: saltem per maiorem partem. Sic etiam dicitur ibi: ueniens fuit prius predicari euangelium iudeis: deinde gentibus. quousque oportet prius seruare iusticiam quam exhibere misericordiam. Sed autem Christus predicaret iudeis: hoc iusticia quodammodo exigebat: in quantum hoc erat promissum eis a deo. secundum de gentibus. Ido dicit Ro. xij. Dico christum Iesum missum fuisse circumcissionis. id est iudeorum: quousque solum circumcidendum propter iusticiam dei: ad confirmandas promissiones patrum: gentes autem super misericordiam honorare dei. Voluit ergo Christus quousque uisus ad suam passionem tantum in iudea fieret predicatio euangelij. sed quousque ut dicitur Theophrastus. ubi scilicet per iudeam ire non poterat discipuli: nisi per vias iccederet samaritanorum. quousque ille uiae erat coe: sed non dixit: in uia samaritanorum ne abieritis: sed prohibuit ingredi ciuitates eorum. quousque ad alias autem gentes extra terram promissionis existentes prohibuit utrumque. Dicendum est ergo quousque Iesus non exiit de tyro: sed de finibus tyri: quousque forte non predicauerat in ciuitate: sed in finibus eius per loca ubi erant aliqui iudei inter gentes habitantes. Et isto modo etiam soluit Hugo cardini. Sed restat dubium. quousque Iosua. iij. b. quousque ipse intravit sicchar: quousque erat samaritanorum ciuitas secundum quousque scripturae huiusmodi. Sed ad hoc dicendum est quousque sanctus Theophrastus. et Hugo intendunt quousque Christus prohibuit intrare discipulos ad terras ciuitates samaritanorum ex principali intentione. secundum ex secundaria: ut propter quousque euntes ad alia loca haberent praesumere per loca eorum. et sic christi ingressus est aliquas ciuitates eorum. et ista est expressa sententia sancti Theophrasti. super Iosua. Sequitur (uenit per sidonem) forte intrando ciuitatem et annuntiando eis regnum dei: quousque quis esset ciuitas gentium. quousque erat in uia ut iret ad mare galilee. Secundum Bedam. istud mare erat lacus aqua dulcis. sed dicitur mare hebraico more: quousque omnis aqua congregatio mare nuncupatur: siue sit dulcis siue salina. Et hoc mare habet tria nomina secundum eundem Bedam. Dicitur enim mare galilee a galilea prouincia quousque illi est circumscripta: et mare tyberiadis a quodam ciuitate quousque olim cenereth dicebatur. sed ab herode tetrarcha instaurata tyberias in honore tyberij cesaris appellata est. Dicitur etiam tertio mare genesareth greco uocabulo a proprietate sua. Genesareth enim dicitur quousque generas auram siue uentum. quousque illa aqua non est quousque pura: sicut aqua stagnorum seu paludosa: sed uentus agitatur quousque de ipso lacu nascuntur. Dicitur tamen Iosephus quousque sic dicitur quousque a regione genesareth. sed hoc non est Bedam. quousque talis regio sic dicta est propterea quousque sibi auram generet mediantem ante lacum illo. Unde prima ratio huiusmodi uocabuli tantum in regione quousque in lacu est generatio aurea: a quousque primo nominata est regio quousque totum: et deinde lacus quousque pars regionis in qua generatur auram. Generatur autem iste uentus secundum scripturam Theophrasti. ex resolutionibus aquarum. Et sicut dicit idem super psalmum. uentus non ascendit ut appetit. quousque recessit a frigore medij. id est interitus aeris: nec tamen descendit. quousque ab eo totaliter non vincitur. ideo fertur medio modo. Erat autem hoc mare in longitudine distans stadys. cxi. in latitudine

rudine ho q̄draginta:z p̄ illud transit for
danis fluii? Inter medios fines decapo
leos) Decapolis d̄r a deca q̄d est decē:et
polis ciuitas Inde d̄r decapolis regio ha
bens in se decē ciuitates fm̄ Bed. vel fm̄
alios:ciuitas h̄ns sub se decem ciuitates.
Et facit in genitiuo decapolis vl̄ decapo
leos vltima acuta fm̄ grecū id̄oma. Ista
ē decapolis fm̄ magist̄r hist. est fr̄as for
danē ad orientē ē galileā:q̄ est ad occidē
tē ciuitatē maris. Sc̄dz ho Nico. de Lira
est ista regio ex vtrac̄q̄ pre lacū includens
Lū ē d̄r d̄ns venisse p̄ medios fines de/
capoleos:fm̄ Nico. d̄ ly. intrauit p̄dictos
fines:nō autē fm̄ Dag. hist. sed tm̄ venit
ad lit̄ maris ex opposito p̄dicte regiōis.
Et cū eo sentit Beda: q̄ ait d̄nm venisse
ad locū qui medios fines decapoleos ex
alia parte maris positos respiciebat. (Et
adducit ei surdū z mutū) qui fm̄ Theo.
nō patiebāt ista a natiuitate: sed a demo
nio (et dep̄cabant euz). s. hoies regionis
(vt imponat illi manū) firmiter credētes
q̄ inde reportaret sanitates. Ecce ē peti/
tio qua petunt simul tria miracula fieri. s.
restituere loq̄lā z auditū: et effugari de/
monē opp̄sorem infirmū.

Allegorice sciendū est q̄ nunc ch̄s in
gentibz credentibz ei p̄dicat p̄ seruos su/
os: sed circa finē m̄di reuertet ad iudeos
ad cōuertēdos. et tūc angeli z sancti qui
sunt in patria: z q̄ erūt tūc in via: rogabūt
p̄ p̄lo iudeoz: surdo ad audiēdā veritatē
p̄pter suā obstinatōnē: z muto ad laudā/
dū ch̄m: sed nō ad blasphemandū: z pos
sio a diabolo p̄pter infidelitatē. Rogabūt
bunt inquā vt imponat ei manū sue misē/
ricordie z sanet̄. Potest etiā alia allegoria
assignari. Nā iste infirmus est gen̄ h̄manuz
fm̄ Hiero. z Greg. q̄d in Adā peccauit:
et a diabolo arreptū est. sed ch̄sto veni/
ente ad mare hui⁹ secl̄i ad puincā galilee
que interpretat̄ rota z significat volubilitatē
tē nostre mortalitatē: ch̄m exorāt angeli
et seti vt sanare dignet̄ infirmū.

Anagogice sciendū est q̄ in hac vita
oēs etiā sc̄ti sunt q̄si surdi: qz pauca. i. sen/
sibilia solū cognoscim⁹ q̄ntū ad qd̄ est: vt
patet p̄ sc̄tm̄ L̄bo. j. q. lxxxvij. et ista etiā
p̄ maiori pre igno:am⁹. Credimus autē

alijs puta deo q̄dam que nō videm⁹ nec
doceri possum⁹. i. ea q̄ sunt fidei. Sunt ē
oēs surdi: qz nō possunt sc̄tificē doceri d̄
oibz: imo quasi de nullis possum⁹ habere
sciētā. Sunt etiā muti. quia ea pars tē/
poris qua laudant deum vt plurimū est
m̄nima p̄pter alias occupatōes: et etiam
a demone verant̄ p̄ varia tentamēta. S̄
ch̄sto veniente ad puincā galilee. i. rote
vel transmigratōis: sic em̄ interpretat̄: qd̄
fit in trāsitu morē: dep̄cant̄ sancti patrie
et iusti vie: vt ch̄s imponēdo manū mo
rienti doceat eū sciam̄ brōp̄: z p̄ducat ad
laudes angeloz: et liberet ab insidijs di/
aboli. Qd̄ vtiqz ch̄s facit si moritur⁹ effi
caciter desiderat curā actu vl̄ habitū.

Dozaliter iste infirmus significat quē
libet petōrē. Talis em̄ est surdus: qz non
audit inspirantē nec p̄cipientē nec exhor/
tantē nec cōm̄nantē. Tria autē sunt q̄ au/
ditū cor: palē impediūt. s. infatūra si nasci
tur in aure: et terra si ingrediat̄ illuc: z pu/
tredo si tibi generet̄. Et ista tria significat
sup̄biā q̄ turget: et auariciā q̄ terrā. i. auz
insequit̄: z luxuriā putrescentē corā deo z
hoibz. Legit̄ q̄ asp̄s q̄m̄ incarat̄ tres ha
bet astutias. Una: quia stat firm⁹ in ca/
uerna: etiā si sit putrida. Secūda: qz obtu/
rat vnā aurē cū terra. Tertia: qz aliā clau
dit cū cauda. Incantator volēs asp̄idē. i.
petōrē trahere ad deū: est p̄dicator. S̄
primā astutiā habet luxuriosus: q̄ cū au/
dit p̄dicatōrē: cogitat quantū dulcis sit ei
putrida cauerna luxurie. Secūda autē
auarus: q̄ de auro cogitat. Tertia sup̄bi
et ois alius peccator: qz credit se longam
habitūz vitā: z cum spe longe caude. i. vi
te/ claudit aurē. Est etiā mutus: quia nec
deū laudat: nec sua peccata confitē. Iste
debet offerri ch̄o a platis: q̄b̄ nō sufficit
venire ad ch̄stū: sed tenent̄ adducere ali/
os: et debēt p̄ eo rogare ch̄stū z dep̄ca/
ri. Quātū ad secundū literalit̄ sciendū
est q̄ ch̄s exaudiuit istos (Ideo app̄ben/
dens eū de turba seorsum) Sc̄dz L̄hyf.
ch̄st⁹ factur⁹ miraculuz: seorsum a turba
voluit secedere: vt doceret inanē gl̄iaz esse
fugiendā. Sed ē hoc arguif̄ sic. L̄hyf⁹
em̄ faciebat miracula ad p̄firmandā suaz
doctrinā z p̄bdā suā diuinitatē. Et go illa

Domica. XII. post Trinitatis

miracula debebat facere corā eis q̄b̄ p̄dī
cabat suā doctrinā: z̄ q̄s volebat credere
suā deitātē. Non ergo debebat illa facere
seorsum: quia impediebat finis ei⁹. Ad h̄
dicat q̄ argumentū p̄bat q̄ illa miracula
debebat esse multitudinē manifesta. Est
aut̄ possibile q̄ aliq̄s curet in occulto: z̄ ta
men post sciat ab omnib⁹: puta q̄n̄. Mes
sciebant talē esse mutū z̄ surdū. Secus
ergo ch̄ris curauit vt doceret inanē gl̄iaz
declinare: z̄ tamē eo volēte miraculū fuit
publicatū ad p̄firmationem sue doctrine.
Sequit̄. **D**icit digitos suos i auriculas
eius q̄uis solo p̄do curare posset: z̄ h̄ fm̄
Ebr̄y. vt ostēderet suā humanitātē orga
num z̄ instrumentū esse diuinitatis cui
erat vnita: z̄ p̄sequenter ostēderet huma
nā naturā p̄ ip̄m esse a suis passionib⁹ li
berandā: q̄ iam in ip̄o tātē erat dignitatē
vt p̄eam sanarent infirmi. (Et expues te
tigit linguā eius) Theo. Et. f. ostēderet
q̄ oia mēbra sacri corp̄is eius diuina exi
stunt z̄ sancta: sicut z̄ spiritum q̄d vincula
lingue dissoluit. Etē oīe sp̄itū q̄dem
est sup̄fluitas: sed in d̄no oīa diuina fue
runt. Hec ille. **I**ntelligendū aut̄ ver
ba Theo. est sciendū q̄ p̄tus sp̄ialis z̄ su
p̄naturalit̄ operis nō solum p̄t esse in
ania z̄ mēbris animatis: sed etiā in reb⁹
inanimatis: vt patz de aq̄ baptismali: que
tantā in se habet p̄tutem q̄ expellens pec
cata inducit gr̄am. Est ḡ sententia Theo
pbili q̄ ch̄ris voluit ostēdere talem p̄tu
tem in suo sp̄ito esse: vt p̄sequēter argue
ret q̄ multo maior erat in suis mēbris.
Nō aut̄ dicere voluit q̄ sp̄itū esset diuī
nū. i. diuinitati vnitū: cū nō sit de p̄tate hu
mane nature. sed q̄ esset diuīnū. i. h̄ns i se
q̄ndam diuinā z̄ sup̄naturalē p̄tutē. Vel
forte p̄t dici q̄ d̄ns expuit p̄t mysteriū
q̄d in allegoria dicem⁹. Sequit̄. (Et su
spiciēs in celuz) fm̄ Bedā vt doceret de
celo omnē infirmoz medelaz esse queren
dam (ingemuit) Bedā. Nō quia ip̄s op⁹
esset aliquid p̄tere a patre: sed vt nob̄ ge
mendi daret exemplū: cū vel p̄ nostris vl
p̄ nostroz erratib⁹ p̄rimoz sup̄ne pietatē
p̄sida inuocam⁹. Hec ille. Est aut̄ sci
endū fm̄ q̄ d̄t sc̄tus Tho. ij. pre. q. xlviij.
q̄ ch̄ris ali q̄n̄ in miraculis faciendis ora

bat: vt se ostēderet a deo missum: ad quē
recurrebat. Sed hoc vt d̄t faciebat in mi
norib⁹: nō aut̄ in maiorib⁹: puta q̄n̄ remit
tebat peccata aut suscitabat mortu⁹: sed
tunc suo imperio z̄ potestate faciebat mi
racula: vt se ostēderet eq̄lem deo patri. Et
si obijciat q̄ q̄n̄ voluit suscitare Lazarū
orauit: vt p̄z Joā. xi. dicit idēz q̄ h̄ fecit
p̄pter exemplū cireiistantiū. Vñ ibi dicit̄:
vt credānt q̄ tu me misisti. Hec ex sancto
Tho. qui intēdit q̄ si iudei astantes cre
didissent christū a deo missum: nō ostē
dissent se ab illo missum orando: sed se esse
ei equalem imperando. Quia p̄o illi nec
dū credebant eū a deo missum: iō ad h̄ oī
dendū orauit. Conueniēs em̄ erat ordo vt
p̄us crederent eū esse bonū z̄ iustū: q̄ q̄
esset equalis deo. Sequit̄ z̄ ait imperati
ue (Epheta quod est ad apire) z̄ h̄ quo ad
aures fm̄ Bedā. Lingua em̄ nō erat ape
rienda: sed soluenda (Et statim aperte sūt
aures ei⁹: z̄ solutū est vinculū lingue ei⁹
z̄ loq̄bat recte) Et sic fm̄ Bedā. ingemiscē
do z̄ suspiciēdo i celū docuit se esse boīez:
sed imperādo deū.

Allegorice sciendū est q̄ digit⁹ ch̄ri sū
gnificat dona sp̄s̄s̄: fm̄ Hiero. z̄ Greg.
Nam vbi Luc. xi. dicit̄. Si in digito dei
eijcio demonia. Barth. xi. d̄t. Si in sp̄i
ritu dei eijcio demones. Saliua p̄o ch̄ri
fm̄ eundēz significat sapientiā: eo q̄ sicut
saliua a capite ad os z̄ ad ventrē fluit: ita
sapientiā omnis a deo est q̄ est caput oīm:
z̄ inde descendit ad ventrē nostre mentis.
Sanat ergo popul⁹ iudeoz a ch̄ro vel ge
nus humanū: quādo p̄ sapientiā perfici
tur intellectus vt recte credat: z̄ per ardo
rem spiritus sancti voluntas inflamat vt
feruenter amet.

Anagogice aut̄ sciendū est q̄ ex dictis
patet sensus anagogic⁹ hui⁹ partis. Si
cur em̄ in via p̄ficiat intellectus noster per
sapientiā fidei: z̄ voluntas p̄ amorem vie
qui est tenuis z̄ modicus: ita in patria p̄
ficiat intellectus p̄ sapientiā visionis: z̄
voluntas per amorem cōsummate gracie
quo anima tota manet cōtra: vt postmo
dum in eternū laudet deuz. Ps̄. Beati q̄
habitāt in domo tua d̄ne. in secula seculo
rum laudabunt te.

Doralis petor sord' sanat p immiffi
 onē digiti i auriculā. i. p h q amor spūsan
 cti tangit. cor. Statim em frangit inflatu
 ra sup die: vt patz in Paulo elato: q pstra
 tus de lupo in agnū est quertus: z abijcit
 terra auaricie: vt patz i Bartheo: q terre
 nis lucris inbiabar: z statim ad hui' digi
 ti tactū reliq̄t oia: z similit' emēdat fetore
 luxurie: vt patet in Bagdalena. Dur'
 ſo sanat p ſaliuā. i. ſapientiā. Eſt aut' ſali
 ua mediū vel diſpoſitiua mediū: p qd gu
 ſtus ſentit. Unde ſi fuerit ſaliua corrupta
 qd p' amarā ſaliuā quā habet i lingua iu
 dicat dulcia amara. Eſt at' triplex ſaliua.
 ſz amara: inſipida z dulcis: que facit cū
 bum apparere amaz inſipidū z dulce. Et
 ſignificat triplicē ſapientiā. Prima em eſt
 diabolica: qd qd ſapiēs eſt in peccādo. Se
 cūda eſt humana vel mūdāna: vt ſapientiā
 in adq̄rdis diuitijs: vel cū qd eſt magn'
 pbs. Tertia eſt diuina. Prima facit qd dul
 cia opa pietatis z p̄uoſa vident' amara.
 Secūda facit qd videant' inſipida. Tertia ſo
 iudicat de rebz vt ſunt: ita qd ſpiritualia iu
 dicat dulcia: z carnalia amara. iſta aperit
 os muti. vt laudet deum z confiteat' ſua
 peccata.

Quantū ad tertiu' dicit euangelista (q
 pcepit illis ne cui) .i. alicui (diceret) z h' vt
 doceret inanē gl'iam fugiendā eē ſm Chry.
 z Hiero. vt ſup dictū eſt. z ne ante t̄pus
 accēderet iudeos ad homicidiū in ſe p in
 uidiā ppetrandū: ſm eundē Chryſ. Sed
 ptra iſta arguit' vt ſupra: qd ch̄s p h' p̄e
 capitū impediēbat finē ſuū. ſ. manifeſtatio
 nem ſue diuinitatis: z p̄firmationē ſue do
 ctrine: qd nō debuit facere. p̄fertim quia ei
 quē a demonio liberauerat pcepit dicens
 Barth. v. Vade i domū tuā ad tuos z
 narra q̄nta tibi fecerit deus. Ad h' dicit ſm
 ſectū Tho. iij. pte. q. xliiij. z ſm Chryſ. q
 duplex gl'ia in noſtro opere p̄ſiderat. ſ. no
 ſtra z diuina. Cū qd p̄cipit ne cui dicat: do
 cet p̄riā gl'iam fugere. cū ſo p̄cipit vt res
 geſta p̄dicet: docet gl'iam q̄rere dei. Non
 aut' ſunt iſta p̄traria. ſ. nolle aliqd dici ad
 gl'iam p̄riā: z velle illud dici ad gl'iam
 dei. Et vident' velle iſti doctores qd ch̄s
 p̄hibuit laudari op' ſuū: vt oſtēderet ſe nō

q̄rere gl'iam de illo: z tñ ſciebat qd ſine pec
 cato illi publicaret. z ſic ſua deitas z do
 ctrina approbare. Forte aut' qd poſſum'
 alit' dicere. Sciēdū eī e qd miracula tripli
 citer ſūt. Aliq̄ em ſūt ad p̄firmandā do
 ctrinā fidei. Iſto mō mali p̄nt facere mi
 racula: z de facto qn fides p̄mo fundaba
 tur ſi uult' peſſimi fecerūt miracula. Un
 dicit' Bar. vij. Vult' dicit' mibi in illa die
 ſz iudicij. Dñe nōne in noie tuo p̄pheta
 uim' z demōia eiecim' z p̄tutes multas
 fecim'. Et tūc p̄fitebor illis: qz nunq̄ no
 ui vos. Predicātes ſo falſum nō poſſent
 iſto mō miracula facere: qz de' nō p̄t red
 dere testimoniū falſitati. Aliq̄ ſo ſūt ad
 p̄bādā ſeritatē alicui'. Et iſto mō poſt ſū
 datā fidē ſci faciūt miracula cōiter. Un
 qn ſctūs eſt approband' ſeu canonizād'
 fit inq̄ſitio de miraculis. Alio mō ſunt
 ad p̄ſolationē fidelū: qd poſtulantēs aliqd
 ſiue a deo imēdiare: ſiue mediāre aliq̄ ſctō
 aliqn merent' exaudiri. Poſſum' qd dicit'
 re qd ch̄s multoties in illa patria p̄dica
 uerat z miracula fecerat: vt patz ex hiſto.
 euāgelica. nō credebāt in eū oēs: ſic ſaltē
 habebāt credendū cauſam. Un h' miracu
 lū nō ſūt ad p̄firmandū doctrinā ei' vel
 deitate aſſerendā: ſed ad exaudiendū dep
 cātes. Iſo in tali miraculo voluit oſtēde
 re ſe gl'iam dei z nō ſuā q̄rere z in illo z in
 alijs. Sequit' (Quanto aut' p̄cipiebat eis
 tāto ampli' p̄dicabāt) Sed ſi ch̄s ſciebat
 qd ita facturi erāt: q̄re p̄cipiebat ne facerēt
 Ad h' r̄ndet Aug. de p̄ſen. euāgelij. dicens:
 qd h' fecit vt excitaret pigros. Si em iſti qd
 bus p̄dicatio phibebat' p̄dicabāt: qd face
 re debuerāt illi qd in iugēbat' vt p̄dicarēt
 Vel poſſum' forte dicere qd ch̄s ſic p̄ci
 piebat: vt oſtēderet qd q̄ntū in ſe erat lau
 des p̄riās nō q̄rebat. Sz p̄tra p̄dicta arg
 guo ſic. Aut ch̄s volebat qd iſti obediret
 aut nō. Si p̄mū iſti peccauerūt: qd tamē
 euāgelij vider' cōmendare. Si ſedm: ſeq̄
 tur qd in ch̄ſto fuerit duplicitas: qd p̄cipi
 bat qd nolebat obſeruari. Ad h' dico qd ſi
 cur patz p magiſtrū ſmāz. i. diſt. xlv. Dup
 plex eſt in deo volūtas: z ſimilit' in ch̄ſo.
 Volūtas. ſ. b̄n̄placitū qd aliqd vult eſſe vel
 nō eſſe. Et volūtas ſigni: qd nihil vult eſſe
 vel nō eē: ſed ſe habet ſicut aliq̄s volēs ali

Domica. XII. post Trinitatis

qd esse vel nō esse. Nos em si volum⁹ aliq
qd ee: p̄cipim⁹ vt fiat. iō qn de⁹ aliqd p̄ci
pit licz aliqn illud esse nō velit: tñ se habz
vt hō volēs. Et istud p̄ceptū qd de⁹ facit
d̄r volūtas signi. qz. i. p̄ceptū est signū vo
lūtat̄is in nob̄ q̄uis nō in deo. Si em de
us veller fieri om̄ia q̄ p̄cipit: null⁹ posset
agere p̄tra p̄cepta dei: sicut null⁹ posset
volūtat̄i resistere. Volūtas ḡ h̄nplacit̄i sp̄
implet: nō volūtas signi. Ad h̄ argumen
tū ḡ dico q̄ ch̄s nō voluit illos tacere vo
lūtat̄e h̄nplacit̄i: qz oīno tacuissent: nec eti
am volūtat̄e signi q̄i eos obligaret ad pec
catū. qz d̄r serūs Tho. sup̄ Mart. q̄ tales
nō peccauerūt. Nec tñ i ch̄o fuit duplici
tas: qz in suo p̄cepto nō ostendebat nisi q̄
īpe q̄ntū i se erat appetebat latere: nō aut̄
ōndebat se eos velle obligare. Tñ ip̄i vi
dētes q̄ ex humilitate p̄cipiebat: acceperūt
illud p̄ceptū q̄i de p̄catione: z nolētes eū
exaudire ne ip̄i ingrati viderent: sicut ille
videbat h̄nplacit̄i: magnificabāt eū: z publica
uerūt factū. Unde secuta est magna laus
ch̄o in turba. Tñ subdit. (z eo amplius
admirabant) sc̄z tā isti q̄ turbe: q̄ de h̄nplacit̄i
litate ch̄i z mirabilis ei⁹ stupebāt dicen
tes. H̄nplacit̄i oīa fecit: z surdos fecit audire z
mutos loqui)

Doraliter docemur q̄ q̄runt gl̄iam
humiliant: z qui humiliant se exaltantur
ab alijs vel a deo. Hiero. Lūitas in mō
te posita vndiqz circūspecta abscondi non
pōt: z humilitas sp̄ p̄cedit gl̄iam. Nec il
le. Itē instrumur iuxta doctrinā Theo
phili dicētis. Docemur at̄ ex h̄ si cui h̄nplacit̄i
ficia elargimur mime applausus z lau
des appetere. Cū s̄o accipim⁹ h̄nplacit̄i be
nefactores p̄dicare z laudare: q̄uis nolue
rint. Nec ille.

Domica xij. post Trinitatis:
Text⁹ euāg. Luce. x. c.

Eati oculi q̄ vidēt que
vos videt. Dico enim
vobis: q̄ multi p̄bete
z reges voluerūt vide
re q̄ vos videtis z nō viderunt
z audire q̄ auditis z nō audie

rūt. Et ecce q̄dam legispit⁹ sur
rexit tētans illū z dices: Magi
ster: qd faciēdo vitā eternā pos
sidebo: At ille dixit ad eum. In
lege quid scriptū est Quō legi:
Ille respondēs dixit. Diliges
dñm deū tuū ex toto corde tuo:
z ex tota anīa tua: z ex oībus vi
ribus tuis: z ex omni mēte tua:
z primū tuū sicut teipm dixit
illi. Recte respōdisti: hoc fac z
vives. Ille aut̄ volēs iustificari
re teipm dixit ad iesum. Et q̄s
est meus proxim⁹? Suspiciēs
aut̄ iesus dixit. Hō q̄daz descē
debat ab hierusalē in hiericho
z incidit in latrones. Qui etiaz
despoliauerūt eū: z plagis im
positis abierunt semiuo reli
cto. Accidit aut̄ vt sacerdos q̄
dā descēderet eadē via: z viso il
lo p̄teruuit. Silt z lenita cū eēt
sec⁹ locū z videret eū: p̄transiit
Samaritan⁹ aut̄ q̄dā iter faci
ens venit sec⁹ eū: z vidēs eū mi
sericordia mot⁹ est. Et appropi
ans alligauit vulnera eius: in
fundēs oleū z vinū: z imponēs
illū in iumētū suū: dixit in sta
bulō z curā ei⁹ egit. Et alt̄a die
prulit duos dnarios z dedit sta
bulario z ait: Curā illi⁹ habo z
qd cūqz superogaueris: ego cur
reddero reddā tibi. Quis horū
trium videt tibi proxim⁹ fuisse
illi q̄ incidit in latrones: At ille
dixit. Ille q̄ fecit misericōdiam i il
lū. Et ait illi Iesus. Dade z tu
fac similiter.

Eati oculi q̄ vidēt
q̄ vos videtis zc. Lu. x. Si
cut d̄r be. Amb. li. de officijs
multiplex oli fuit d̄ felicitate
opinio. Quidā em illā posuerūt in corp̄is
R